

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Педагогічний факультет
Кафедри педагогіки та менеджменту освіти

Дипломна робота
магістра
з теми: «**ПРОФЕСІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ
ПРИВАТНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ**»

Виконала: студентка 2 курсу, групи UNZ1-M23
спеціальності 073 Менеджмент
Предиткевич Вікторія Іванівна
Керівник: **Кучинська І.О.**,
доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки та менеджменту освіти

Кам'янець-Подільський – 2024 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИВАТНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	6
1.1. Менеджмент освіти як наукова дисципліна.....	6
1.2. Особливості приватних закладів освіти.....	9
1.3. Концепції та моделі управління приватними закладами освіти.....	13
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ ПРИНЦИПИ МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИВАТНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	22
2.1. Стратегічне планування.....	22
2.2. Організаційна структура.....	24
2.3. Фінансове управління.....	27
2.4. Маркетинг та PR.....	30
2.5. Управління персоналом.....	32
РОЗДІЛ 3. ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИВАТНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ.....	37
3.1. Сучасні виклики.....	37
3.2. Перспективи розвитку.....	47
3.3. Рекомендації щодо вдосконалення менеджменту приватних закладів освіти.....	56
ВИСНОВКИ.....	74
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	78

ВСТУП

Актуальність теми роботи. Менеджмент приватного закладу освіти є головною складовою системи освіти, яка вимагає високого рівня організаційних, адміністративних та управлінських навичок. Професійні особливості менеджменту в приватних освітніх установах відрізняються від публічних закладів тим, що вони орієнтовані на комерційну успішність, гнучкість у підходах до навчання, а також на задоволення інтересів учнів та їхніх батьків. Зважаючи на це, керівники приватних закладів повинні володіти не лише знаннями в галузі педагогіки, але й мати компетенції у сфері бізнесу, фінансів, маркетингу та комунікацій. Крім того, з розвитком технологій і змін в освітніх трендах менеджмент приватних закладів потребує постійного вдосконалення, інноваційних підходів та адаптації до нових викликів.

Менеджмент приватного закладу освіти займається створенням умов для ефективного функціонування навчального процесу, організацією роботи педагогічного колективу та адміністрації, а також забезпеченням високої якості наданих освітніх послуг. У цьому контексті головним є забезпечення високого рівня мотивації працівників, створення сприятливого середовища для учнів, а також здатність до адаптації і швидкого реагування на зміни в соціальному та економічному середовищі. З огляду на зростаючу конкуренцію в освітньому середовищі, ефективний менеджмент стає визначальним фактором для приватних закладів у досягненні їхніх стратегічних цілей.

Актуальність дослідження професійних особливостей менеджменту в приватних закладах освіти зумовлена не лише зростанням популярності приватних шкіл та університетів, а й необхідністю забезпечення високої конкурентоспроможності таких установ на ринку освітніх послуг. З кожним роком все більше батьків та учнів обирають приватні навчальні заклади, що стимулює розвиток нових методів управління та оптимізації процесів.

Професіоналізм керівників таких закладів безпосередньо впливає на успішність навчального процесу та репутацію установи.

Він вимагає вміння працювати з персоналом, впроваджувати сучасні методи педагогічного процесу, забезпечувати організаційну та адміністративну ефективність, а також оптимізувати використання ресурсів закладу. Крім того, головним є розвиток інфраструктури, впровадження нових освітніх технологій та постійне вдосконалення професійних стандартів працівників. У зв'язку з цим, детальне дослідження специфіки менеджменту приватного закладу освіти є необхідним для визначення кращих практик і вироблення рекомендацій для підвищення ефективності роботи таких устан

Виходячи з вищезазначеного, існує інтерес до проведення більш глибокого дослідження специфіки та провідного значення об'єкту дослідження, що і було обрано темою даної роботи.

Метою дослідження є аналіз професійних особливостей менеджменту приватного закладу освіти, вивчення основних принципів та методів управління, що застосовуються в таких установах, а також визначення факторів, які впливають на їх ефективність.

Спираючись на мету роботи, можна виділити наступні **її завдання**, які будуть вирішені у цій роботі:

1. Провести аналіз менеджменту освіти як наукової дисципліни
2. Провести аналіз особливостей приватних закладів освіти
3. Провести аналіз концепцій та моделей управління приватними закладами освіти
4. Провести аналіз стратегічного планування в приватних закладах освіти
5. Провести аналіз організаційної структури приватних закладів освіти
6. Провести аналіз фінансового управління в приватних закладах освіти
7. Провести аналіз маркетингу та PR в приватних закладах освіти

8. Провести аналіз управління персоналом у приватних закладах освіти
9. Провести аналіз сучасних викликів менеджменту в приватних закладах освіти
10. Провести аналіз перспектив розвитку менеджменту приватних закладів освіти
11. Визначити рекомендації щодо вдосконалення менеджменту приватних закладів освіти

Об'єктом дослідження є менеджмент приватного закладу освіти, його організаційні структури, управлінські процеси та професійна діяльність адміністрації.

Предметом дослідження є професійні особливості менеджменту в приватних освітніх закладах, зокрема методи та інструменти управління, які використовуються керівниками для ефективного функціонування закладів, а також роль менеджменту в забезпеченні високої якості освітніх послуг та розвитку навчального середовища.

Методи дослідження. У процесі дослідження застосовувалися такі методи: аналізу й синтезу у процесі збирання наукових обґрунтувань, типологічний та діалектичний методи під час аналізу та узагальнення практичного і теоретичного матеріалу, компаративістський, а також принцип цілісності (розкладання об'єкта аналізу на частини для розуміння його структури).

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

ВИСНОВКИ

Отже, згідно поставлених завдань та за результатами дослідження ми дійшли наступних висновків:

1. Менеджмент освіти як наукова дисципліна відіграє головну роль у розвитку освітніх систем, сприяючи ефективному управлінню навчальними закладами та досягненню високих результатів в освіті. Вивчення менеджменту освіти дозволяє визначити ключові принципи управлінської діяльності в навчальних закладах, таких як організація педагогічного процесу, формування стратегій розвитку та забезпечення якості навчання.

2. Приватні заклади освіти відрізняються від державних своїми управлінськими структурами, фінансовими моделями та підходами до навчання. Вони орієнтуються на забезпечення високої якості освіти через більш індивідуалізований підхід до учнів, можливість адаптації навчальних планів та програм відповідно до потреб учнів. Приватні заклади мають більшу автономію в питаннях фінансування та організації навчального процесу, що дозволяє їм швидше реагувати на зміни в освітньому середовищі. Однак, такі заклади часто стикаються з проблемами забезпечення доступності для різних соціальних верств населення, що може обмежувати їхню популярність серед широкого кола студентів.

3. Управління приватними закладами освіти базується на різноманітних концепціях і моделях, які визначають їхній стратегічний напрямок, управлінські практики та підходи до навчального процесу. Однією з ключових моделей є модель організації на основі результатів, яка акцентує увагу на досягненні високих академічних та соціальних результатів учнів через ефективне управління, інновації та персоналізацію навчання. Деякі приватні заклади використовують модель демократичного управління, яка передбачає залучення усіх учасників освітнього процесу – від викладачів до батьків і учнів – до процесу прийняття рішень. Це сприяє розвитку відкритості та довіри в колективі.

4. Стратегічне планування в приватних закладах освіти є головним інструментом для забезпечення довгострокової ефективності їх діяльності. Воно дозволяє встановити чіткі цілі та визначити шляхи їх досягнення, беручи до уваги як внутрішні, так і зовнішні фактори, що впливають на розвиток навчального закладу. В основі стратегічного планування лежить аналіз поточного стану організації, визначення сильних та слабких сторін, а також можливостей і загроз на ринку освітніх послуг.

5. Організаційна структура приватних закладів освіти визначає, як здійснюється управління і розподіл функцій серед працівників закладу, забезпечуючи ефективність освітнього процесу та адміністративної діяльності. Вона включає розподіл посад, відповідальностей та повноважень, що дозволяє організувати роботу як на рівні керівництва, так і серед викладачів, адміністративного персоналу та технічних працівників. У приватних закладах освіти організаційна структура може бути більш гнучкою порівняно з державними установами, що дозволяє швидко адаптуватися до змін у ринкових умовах або до нових освітніх вимог.

6. Фінансове управління в приватних закладах освіти є критично головним принципом, що забезпечує стійкість і ефективність їх діяльності. Воно охоплює планування та розподіл фінансових ресурсів, управління доходами та витратами, а також моніторинг фінансових показників для забезпечення фінансової стабільності. Приватні заклади освіти, на відміну від державних, залежать переважно від платні за навчання, інвестицій та грантів, що робить їх фінансову стратегію більш чутливою до змін на ринку освітніх послуг. Головною частиною фінансового управління є прогнозування доходів і витрат, розподіл бюджетів на різні напрямки діяльності (освітні програми, матеріально-технічне забезпечення, зарплата працівників тощо).

7. Маркетинг та PR в приватних закладах освіти є ключовими інструментами для забезпечення видимості навчального закладу на ринку освітніх послуг та залучення нових студентів. Стратегії маркетингу включають розробку бренду закладу, позиціонування на ринку, а також

використання цифрових каналів для поширення інформації про послуги. Приватні заклади активно використовують соціальні мережі, рекламні кампанії та партнерства з іншими організаціями для формування позитивного іміджу та популяризації своїх освітніх програм. PR-стратегії включають роботу з громадською думкою, організацію подій, прес-конференцій, участь у виставках та форумах, що дозволяє закладу створювати сильний зв'язок з потенційними студентами та їхніми батьками.

8. Управління персоналом у приватних закладах освіти спрямоване на забезпечення ефективної роботи всієї освітньої організації через ефективне залучення, мотивацію та розвиток кадрів. Це включає не лише найм та відбір педагогічного персоналу, а й управління адміністративними, технічними та іншими працівниками. Однією з основних задач є створення сприятливого середовища для роботи, що дозволяє залучити кваліфікованих спеціалістів, а також стимулює їх професійний розвиток.

9. Сучасні виклики менеджменту в приватних закладах освіти зумовлені кількома ключовими факторами, серед яких зміни в освітніх потребах, технологічні інновації та економічні умови. Одним із основних викликів є необхідність адаптації до швидко змінюваного освітнього середовища, включаючи розвиток онлайн-освіти та інтеграцію новітніх технологій у навчальний процес. В умовах глобалізації приватні заклади повинні враховувати міжнародні стандарти освіти та інтегрувати їх у свої програми, що вимагає постійного оновлення змісту навчання та методів викладання. Крім того, зростає конкуренція на ринку освітніх послуг, що вимагає від приватних закладів освіти використання інноваційних підходів до управління, маркетингу та фінансів.

10. Перспективи розвитку менеджменту в приватних закладах освіти в умовах постійних змін на ринку освітніх послуг вимагають від цих організацій впровадження нових підходів до управління. Одним із головних напрямків є інтеграція цифрових технологій в освітній процес та управлінські практики. Використання сучасних інформаційних систем для

управління студентами, ресурсами та фінансами дозволяє знизити витрати, підвищити ефективність роботи та забезпечити більшу прозорість у роботі закладу.

11. Для вдосконалення менеджменту приватних закладів освіти слід враховувати кілька ключових принципів, які допоможуть підвищити ефективність їхньої роботи та конкурентоспроможність на ринку освітніх послуг. Перша рекомендація стосується інтеграції сучасних технологій у всі принципи управлінської діяльності, від організації навчального процесу до фінансового та кадрового управління. Використання цифрових платформ для моніторингу успішності студентів, автоматизація процесів реєстрації та збору коштів дозволить зменшити адміністративне навантаження та підвищити зручність для студентів та їхніх батьків. Друга рекомендація полягає в удосконаленні системи професійного розвитку персоналу, що включає не тільки тренінги та курси для викладачів, а й підтримку адміністративних працівників у покращенні їхніх управлінських навичок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрушків В.М., Кузьмін О.Є. Основи менеджменту. Львів. 2019. 294 с.
2. Ансофф І. Стратегічне управління. Київ Економіка, 2019. 397с.
3. Бардадим С. А. Діджиталізація у сфері управління персоналом організації. Львів. 2020. С. 55-58.
4. Барановська, О. В. Можливості технологій індивідуалізованого навчання з компенсації освітніх втрат в умовах воєнного стану (початкова школа). In Modern research in world science. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference, Київ. 2022. с.338-342.
5. Бардадим С. А. Управління персоналом організації, що розвивається. ТІ: КПКГС. 2020. 173 с.
6. Базаров Т. Ю. Управління персоналом організації, що розвивається. ТІ: КПКГС. 2020. 173 с.
7. Беккер, Г. Людський капітал. Економічний підхід. Київ: Основи, 2021.
8. Безсмертна В. В. Стратегічне управління кадровим потенціалом підприємства. Економіка та управління. 2021. С. 48-53.
9. Березівська, Л. Д. ВО Сухомлинський про читання як засіб розвитку учнів зі зниженою здатністю до навчання (крізь призму Нової української школи). XII Міжнародних і XXIX Всеукраїнських педагогічних читань «Василь Сухомлинський у діалозі з сучасністю. Шлях до серця дитини в травматичних ситуаціях життя», 7 Одеса. 2022. с.244.
10. Бойко В, В. Соціально-психологічний клімат колективу та особистості. Київ. Просвіта, 2019.132 с.
11. Бондаренко С.М. Ділова досконалість підприємств як фактор конкурентоспроможності національної економіки України. Економічний простір. 2019. № 116. С. 200-208.

12. Воронін О. Ефективність виробництва та розподіл економії суспільної праці між суб'єктами ринку. Економіка України. 2019. С. 27-37.
13. Голота, Н. М. Педагогіка: Дидактика початкової школи: робоча програма навчальної дисципліни Київ. 2021. с.154.
14. Головченко, Н. І. Ситуація пост-постмодернізму і нова українська школа Київ. 2020. с.126.
15. Грама, Н., & Чанева, М. Система формування професійної ідентичності майбутніх вчителів початкової школи Дніпро. 2020. с.167.
16. Гусева М.В. Управління бізнес-процесами в умовах цифровізації економіки. Економіка та держава. 2020. №3. С. 64-67.
16. Даниленко С.А. Сучасні концепції управління організаціями. Київ. Академвидав, 2021. 344 с.
17. Дмитренко І.В., Смирнова Л.В. Організація бізнесу в умовах цифрової економіки. Харків. Фоліо, 2020. 291 с.
18. Довгань Л.Й. Управління ризиками у діяльності підприємств. Економіка та держава. 2019. №8. С. 15-19.
19. Дубровіна І.В. Організаційна культура як чинник підвищення конкурентоспроможності підприємства. Бізнес Інформ. 2021. №12. С. 62-66.
20. Жук В.М. Стратегічне управління в умовах нестабільності економіки. Київ. КНЕУ, 2020. 326 с.
21. Іваненко М.М. Діджиталізація бізнес-процесів на підприємствах України. Економічний часопис. 2021. №5. С. 48-53.
22. Карпова О.С. Управління знаннями в організаціях. Львів. 2020. 298 с.
23. Кінащук С.В. Вплив глобалізації на розвиток організаційних структур підприємств. Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг. 2020. №1. С. 72-76.
24. Ковальчук В.В. Сучасні підходи до управління персоналом у міжнародних корпораціях. Наукові записки. 2021. Т. 50. №2. С. 101-106.

25. Ковтун О.В. Теорія організації: Навчальний посібник. Київ. Центр учбової літератури, 2020. 416 с.
26. Козаченко Г.В. Система управління стресами в організаціях. Економіка та управління. 2019. №2. С. 22-28.
27. Кононенко С.І. Лідерство в управлінні організацією: сучасні принципи. Київ. Вид-во Київського університету, 2021. 384 с.
28. Коробейников І.Е. Формування стратегій розвитку організацій в умовах цифрової трансформації. Бізнес Інформ. 2021. №6. С. 56-61.
29. Кравченко П.П. Ефективність управління організаціями: теорія і практика. Харків. Видавництво Харківського національного університету, 2020. 312 с.
30. Кришталь О.І. Управління інноваціями у сучасних організаціях. Львів. Світ, 2021. 278 с.
31. Кудрявцева М.О. Методологія аналізу бізнес-процесів в організаціях. Економічний вісник. 2020. №4. С. 45-50.
32. Литвиненко Л.В. Організаційна поведінка: теорія і практика. Київ. КНТЕУ, 2019. 334 с.
33. Лозинський В.В. Роль корпоративної культури в забезпеченні ефективності діяльності підприємств. Економіка та прогнозування. 2020. №3. С. 88-92.
34. Макаренко О.М. Фактори успішного впровадження змін в організації. Бізнес Інформ. 2021. №8. С. 35-40.
36. Малиновська І.В. Управління конфліктами в сучасних організаціях. Економічний простір. 2020. №2. С. 77-81.
37. Мартиненко О.А. Системи управління якістю у контексті глобалізації. Київ. Вид-во Академії управління, 2021. 264 с.
38. Мельник П.П. Управління організаційними змінами. Харків. Видавництво ХНУ, 2020. 358 с.
39. Морозова Т.О. Адаптація бізнес-моделей підприємств до умов невизначеності. Бізнес Інформ. 2021. №9. С. 59-64.

40. Нікітіна Л.В. Лідерство та менеджмент: сучасні підходи до їх інтеграції. Наукові праці ЧДТУ. 2020. Т. 44. С. 23-29.
41. Олійник В.М. Організація як соціальна система: теоретичні принципи. Економіка та держава. 2019. №6. С. 28-33.
42. Павленко О.В. Інструменти мотивації працівників в сучасних організаціях. Львів. Видавництво «Кальварія», 2021. 246 с.
43. Пилипенко С.Г. Управління проектами в умовах цифровізації. Бізнес Інформ. 2020. №11. С. 48-52.
44. Романенко І.І. Ефективне використання ресурсів організації: управлінський підхід. Київ. Видавництво КНУТД, 2021. 328 с.
45. Савченко О.М. Інноваційний менеджмент: виклики сьогодення. Харків. Видавництво ХНЕУ, 2020. 312 с.
46. Сидоренко Л.В. Управління організаційною структурою підприємств. Науковий вісник Міжнародного університету фінансів. 2021. №4. С. 35-40.
47. Симоненко Н.С. Ефективність комунікацій в організації: теорія і практика. Економіка та управління. 2021. №3. С. 22-26.
48. Соколова І.О. Стратегії розвитку бізнесу в умовах кризових ситуацій. Бізнес Інформ. 2020. №7. С. 72-77.
49. Соловей М.В. Управління конкурентоспроможністю організації. Економічний вісник. 2020. №9. С. 58-63.
50. Сорокіна О.А. Розвиток інноваційного потенціалу організацій. Київ. Центр учбової літератури, 2021. 298 с.
51. Старовойтова Г.І. Методи управління персоналом у сучасних організаціях. Харків. Видавництво ХНУ, 2020. 306 с.
52. Тарасенко І.В. Система мотивації працівників: сучасні підходи. Економіка та держава. 2021. №5. С. 36-40.
53. Ткаченко О.М. Управління бізнес-процесами в організаціях. Львів. Світ, 2020. 284 с.

54. Устименко В.О. Сучасні виклики організаційного управління: теорія і практика. Київ. Вид-во НАДУ, 2021. 256 с.
55. Федоренко Н.С. Креативність у менеджменті організацій. Бізнес Інформ. 2021. №10. С. 45-50.
56. Харченко О.В. Управління розвитком організацій: стратегії та моделі. Економіка та прогнозування. 2020. №2. С. 68-73.
57. Черненко П.А. Роль командної роботи в успішному управлінні організацією. Бізнес Інформ. 2021. №12. С. 55-60.
58. Шевченко М.О. Організація праці в умовах цифровізації. Економіка та управління. 2020. №4. С. 31-36.
59. Шульга О.С. Використання Big Data в управлінні організаціями. Бізнес Інформ. 2021. №6. С. 52-57.
60. Яковенко В.В. Особливості прийняття управлінських рішень у сучасних організаціях. Київ. Вид-во КНЕУ, 2020. 334 с.